

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 620/2016-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. januára 2017 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika o sťažnosti [REDACTED] zastúpeného advokátskou kanceláriou HKP Legal, s. r. o., Sasinkova 6, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Peter Kubovič, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 28 P 91/2012 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 28 P 91/2012 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava II p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 28 P 91/2012 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadostučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 363,80 € (slovom tristošesťdesiattri eur a osemdesiat centov) na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s. r. o., Sasinkova 6, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 620/2016-11 z 28. septembra 2016 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 P 91/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Ústavný súd následne 15. novembra 2016 vyzval okresný súd, aby sa vyjadril k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámil, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 12. decembra 2016. V jeho prílohe sa nachádzalo vyjadrenie predsedníčky okresného súdu s chronológiou

úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

- 26. apríl 2012 – doručenie návrhu okresnému súdu,
- 3. máj 2012 – uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka maloletým deťom,
- 24. júl 2012 – uznesenie o prerušení konania do právoplatného ukončenia konania o uložení výchovného opatrenia,
- 22. august 2012 – odvolanie otca,
- 7. september 2012 – predloženie spisu odvolaciemu súdu,
- 18. september 2012 – rozhodnutie, ktorým bolo zrušené uznesenie okresného súdu z 24. júla 2012,
- 26. september 2012 – doručenie spisu okresnému súdu Bratislava II,
- 31. október 2012 – stanovenie termínu pojednávania na 6. december 2012, doručovanie rozhodnutia odvolacieho súdu,
- 6. december 2012 – prerokovanie veci, výsluch účastníkov, pojednávanie odročené na 11. december 2012,
- 11. december 2012 – výsluch účastníkov, pojednávanie odročené na 24. január 2013, prednes otca, ktorý žiadal o vydanie predbežného opatrenia,
- 10. január 2013 – rozhodnutie o zamietnutí návrhu otca na vydanie predbežného opatrenia,
- 24. január 2013 – prerokovanie veci, výsluch účastníkov, pojednávanie odročené na 29. január 2013,
- 29. január 2013 – výsluch účastníkov, pojednávanie odročené na neurčito na účely nariadenia znaleckého dokazovania,
- 14. február 2013 – odvolanie otca voči uzneseniu z 10. januára 2013,
- 21. február 2013 – spis predložený odvolaciemu súdu,
- 14. marec 2013 – rozhodnutie, ktorým bolo uznesenie okresného súdu potvrdené,
- 20. marec 2013 – spis doručený okresnému súdu Bratislava II,
- 8. apríl 2013 – stanovenie termínu pojednávania na 30. apríl 2013, doručovanie rozhodnutia,
- 30. apríl 2013 – neúčast' matky, pojednávanie odročené na neurčito s tým, že účastníci doložia otázky pre znalca,

- 9. máj 2013 – vyjadrenie otca,
- 19. júl 2013 – oznámenie zástupkyňi matky, výzva na predloženie otázok pre znalca,
- 18. september 2013 – uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania,
- 17. január 2014 – záznam – telefonický dopyt znalcovi na predloženie spisu,
- 12. február 2014 – predloženie znaleckého posudku,
- 24. marec 2014 – stanovenie termínu pojednávania na 23. apríl 2013, doručovanie znaleckého posudku,
- 23. apríl 2014 – pojednávanie odročené na neurčito na účely rozhodnutia o návrhu otca,
- 11. marec 2015 – uznesenie o znalečnom,
- 11. marec 2015 – stanovenie termínu pojednávania na 7. apríl 2015,
- 16. marec 2015 – oznámenie otcovi,
- 7. apríl 2015 – neúčast' matky, pojednávanie odročené na 26. máj 2015,
- 7. apríl 2015 – ospravedlnenie právnej zástupkyne matky,
- 26. máj 2015 – výsluch účastníkov, prerokovanie veci, návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, pojednávanie odročené na neurčito na účely rozhodnutia o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia,
- 2. jún 2015 – uznesenie, ktorým bol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý,
- 30. september 2015 – stanovenie termínu pojednávania na 27. október 2015, predvolanie znalca,
- 26. október 2015 – oznámenie účastníkom o zrušení termínu pojednávania z dôvodu práceneschopnosti sudkyne,
- 23. marec 2016 – stanovenie termínu pojednávania na 14. jún 2016,
- 14. apríl 2016 – ospravedlnenie právnej zástupkyne matky,
- 17. máj 2016 – oznámenie účastníkom o zrušení termínu pojednávania,
- 27. máj 2016 – stanovenie termínu pojednávania na 4. október 2016,
- 4. október 2016 – výsluch znalca, účastníkov konania, súd určil výsluch maloletých na 6. október 2016,
- 6. október 2016 – pojednávanie odročené na 15. november 2016,
- 6. október 2016 – zápisnica o výsluchu maloletých detí,

- 24. október 2016 – hodnotenie maloletých triednym učiteľom,
- 4. november 2016 – správa z referátu poradensko-psychologických služieb,
- 15. november 2016 – výsluch účastníkov, prerokovanie vecí, dokazovanie vyhlásené za skončené, vyhlásený rozsudok,
- 16. november 2016 – uznesenie o priznaní odmeny znalcovi,
- 21. november 2016 – doručenie písomného vyhotovenia rozhodnutia kancelárii, expedovanie rozhodnutia.

Predsedníčka okresného súdu k postupu okresného súdu v napadnutom konaní v rámci vyjadrenia okresného súdu uviedla:

„... nejde o konanie skutkovo a právne zložitú.

Vo veci bola podpredsedníčkou tunajšieho súdu [REDAKOVANÉ] dňa 09.04.2015 vyhodnotená sťažnosť sťažovateľa na prieťahy v konaní ako dôvodná, vo veci boli konštatované prieťahy spočívajúce v nečinnosti súdu v období od 23.04.2014 do 11.03.2015, kedy bol vytýčený termín pojednávania na deň 07.04.2015, pričom následne súd už konal bez prieťahov...

K sťažnosti [REDAKOVANÉ] ... po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu uvádzam, že po konštatovaní prieťahov spočívajúcich v nečinnosti súdu v období od 23.04.2014 do 11.03.2015, je nutné konštatovať ďalšie zbytočné prieťahy v konaní i v období od 26.10. 2015 do 04.10. 2016, kedy súd síce vykonával úkony, avšak nie v takej intenzite, ako si to vyžaduje povaha konania dotýkajúceho sa ochrany záujmov maloletých detí, ktoré si vo všeobecnosti vyžaduje postup súdu s osobitnou starostlivosťou. Zároveň považujem za potrebné uviesť, že na pojednávaní dňa 15.11. 2016 bol v predmetnej veci vyhlásený rozsudok, ktorého písomné vyhotovenie bolo expedované účastníkom konania 21.11.2016.“

Predsedníčka okresného súdu v závere vyjadrenia okresného súdu súhlasila s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Právny zástupca sťažovateľa vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 29. decembra 2016 zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v sťažnosti, v rámci ktorej vyjadril súhlas s upustením od verejného ústneho pojednávania vo veci v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného

dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom je sťažovateľ navrhovateľom v konaní o zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, preto dĺžka konania nebola závislá od skutkovej či právnej náročnosti prerokúvanej veci, čo napokon pripustila aj predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení, hoci pripúšťa istú mieru skutkovej zložitosti vyplývajúcu z nevyhnutnosti znaleckého dokazovania.

Ako už bolo uvedené, predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je návrh na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti. V zmysle judikatúry EŠLP konania o obdobných návrhoch si vyžadujú výnimočnú rýchlosť rozhodovania (napr. rozhodnutie vo veci H. c. Spojené kráľovstvo z 8. 7. 1987, *Annuaire*, č. 120), podobne ako aj riešenie otázok spojených so stykom rodičov s ich deťmi, pretože tu existuje nebezpečenstvo, že v dôsledku prieťahov v konaní bude vec de facto rozhodnutá v neprospech jedného z rodičov alebo aj obidvoch rodičov (napr. v prípade adopcie pozri rozhodnutia vo veciach *Olsson c. Švédsko*, *Hokkanen c. Fínsko*).

Ústavný súd rešpektujúc judikatúru EŠLP je toho názoru, že takéto konania si vyžadujú mimoriadnu starostlivosť a pozornosť súdu, ktorá by mala viesť k efektívnemu a rýchlemu postupu v konaní (m. m. II. ÚS 33/99, I. ÚS 53/02). Tento názor je premietnutý do požiadavky vyplývajúcej z § 176 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. *Občiansky súdny poriadok* v znení platnom do 30. júna 2016 (ďalej len „OSP“), v zmysle ktorého ak zákon neustanovuje inak, vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozhodne súd bez zbytočného odkladu najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa začatia konania.

Povaha napadnutého konania preto podmieňovala prísnejšie hodnotenie jeho priebehu ústavným súdom z toho hľadiska, či v ňom došlo nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou k zbytočným prieťahom (m. m. I. ÚS 419/2015, III. ÚS 263/2016).

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prieťahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že nezistil závažné okolnosti na strane sťažovateľa, ktoré by relevantne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd opakovane zdôrazňuje, že konanie s takýmto predmetom si vyžaduje promptný postup okresného súdu. Skutočnosť, že konanie v čase doručenia sťažnosti

prebiehalo vyše štyri roky bez rozhodnutia súdu prvého stupňa v rozpore s ustanovením § 176 ods. 3 OSP bez toho, aby existovala zákonná prekážka postupu súdu v napadnutom konaní, je dostatočným dôvodom na vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľa. Z uvedenej chronológie procesných úkonov súdu v napadnutom konaní vyplýva, že prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo až po takmer ôsmich mesiacoch, to znamená po uplynutí lehoty ustanovenej v § 176 ods. 3 OSP.

Ústavný súd po preskúmaní priebehu napadnutého konania konštatuje, že okresný súd bol v období od pojednávania konaného 23. apríla 2014 približne rok nečinný do nasledujúceho relevantného úkonu vo veci, a to pojednávania určeného na 7. apríl 2015, ktoré však bolo odročené pre neprítomnosť odporkyne, ktorá nemala vykázané doručenie predvolania na určený termín. Ďalším identifikovaným obdobím zbytočných prietahov je obdobie od pojednávania konaného 26. mája 2015 do pojednávania uskutočneného 4. októbra 2016. Pre úplnosť je potrebné dodať, že počas uvedeného obdobia okresný súd síce dvakrát nariadil termín pojednávania, a to na 27. október 2015 a 14. jún 2016, avšak oba tieto termíny boli zrušené, prvý pre práceneschopnosť zákonnej sudkyne a druhý pre ospravedlnenú neúčast' odporkyne z dôvodu plánovaného pobytu v zahraničí.

Ústavný súd na základe uvedených zistení dospel k záveru, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupoval v súlade so základným právom sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako ani s právom na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto konštatuje, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

Ústavný súd tiež poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej

neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07).

Za takýto nesústredený postup ústavný súd považuje postup okresného súdu, ktorý napriek tomu, že potreba znaleckého dokazovania bola zrejmá od počiatku konania vzhľadom na jeho predmet, pristúpil k jeho nariadeniu až po približne 18 mesiacoch od začiatku konania.

Ústavný súd okresnému súdu na základe zistenia, že jeho postupom došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, prikázal, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 28 P 91/2012 konal bez zbytočných prietáhov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľa právoplatne skončená vzhľadom na to, že hoci okresný súd už vo veci meritórne rozhodol rozsudkom z 15. novembra 2016, nie je možné vylúčiť, že po doručení rozsudku niektorý z účastníkov konania proti nemu podá odvolanie, v dôsledku ktorého môže dôjsť k zrušeniu rozsudku vo veci samej, a tým aj vráteniu veci okresnému súdu na ďalšie konanie (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ktoré odôvodnil intenzitou zásahov do jeho práv, ktoré majú vplyv a zasahujú do výkonu rodičovských práv sťažovateľa a jeho osobného styku s maloletými deťmi.

Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho neodôvodnenú nečinnosť a nesústredenú činnosť v trvaní približne dvoch rokov a štyroch mesiacov, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie s'ťažovateľa a všetky okolnosti daného prípadu, ako aj skutočnosť, že okresný súd už v uvedenej veci meritórne rozhodol rozsudkom, ústavný súd považoval priznanie sumy 2 000 € za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania s'ťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca s'ťažovateľa si uplatnil trovy konania, ktoré vyčíslil v celkovej sume 545,69 €.

Ústavný súd priznal s'ťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2015 v sume 858 €. Ústavný súd priznal s'ťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2016 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie s'ťažnosti) po 143 €. Právny zástupca s'ťažovateľa má ďalej nárok na náhradu režijného paušálu 8,58 € za dva úkony podľa vyhlášky vykonané v roku 2016. Právny zástupca je zároveň platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto sa

odmena a náhrady zvyšujú za jeden úkon právnej služby podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty v sume 30,32 €.

Pokiaľ ide o stanovisko sťažovateľa k vyjadreniu okresného súdu doručeného 29. decembra 2016, ústavný súd za tento úkon právnej služby náhradu trov sťažovateľovi nepriznal, keďže neobsahovalo nové skutočnosti ani argumentáciu, ktoré by ústavnému súdu už neboli známe z predloženého súdneho spisu. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľovi, spolu takto predstavuje 363,80 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2017